

אורות השבת

גלוון מס' 995

בטאון הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנהלה מערכת
הרבי אברהם טרייקי

פרשת השבוע
חיי שרה

עורך
הרבי עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

מבחן של רבקה

זהה קליפה פלאה לא-שאוב נאמנרטה
אלין שקיין פא קעט מים מפנד
(אפקה אלין גס אטעה שפה וגס למיליך
אשאוב הוא האשה אשר היכים הי לבן אדרי
(בראשית כד, מג-מד)

כיוון שראה אליעזר שהיו מעשיה טובים דומים למשעה אברהם,
שהיא בידיה השקטו – כשם שתכתב באברהם והוא עומד עליהם...
וגם השקתה הגמלים כולם – כאשרם שנאמר יוקח נא מעט מים,
ודאי שהקב"ה הצליח את דרכו.
(מדרש רבת)

בנוגה שבימים אדים המבקש לשיא אשה, הרוי שהוא בודק במקול במעשייה במידותיה
ונזינותו וכו', וכן הוא בודק באחיה מושום שרוב בניים משפחתו ובפרט באחותה, כמו שאמרו הרובנים
לייש אשה יבודק באחיה מושום שרוב בניים דומים לאחיה האם. אולם אליעזר בבאו
לבדוק אשה ליצחק, לא בדק בה אלא מידת אהות בלבד – מידת החסד, וזהו כור המבחן
אשר הציב להצלחתו של לוייתו. ואכן בחר מיד ברבקה, הגם שגדלה בביתו של עובי
אלילים, ואחיה היה לבן הארמי – אבי אבות הרמאים. וכל כך למה, מפני שהיו מעשייה
דומים למשעה אברהם, ועל כן היא האשה אשר חוכחה כי אכן אדוני, כמובואר במדרש
שלפנינו. והיינו שיש במידת החסד כדי לחפות על כל הקלוקלים הללו, יען כי הייחוס
כמו בדיקת יאתי האם' נעודו כדי לגלות על אופי המידות המוטבעים בטבע נשפה של
הכללה המיוועדת, אך מי שנתרבכה במידת החסד אינה צריכה כלל לגילוי או ראייה, מפני
שמידה זו מוכיחה יותר מכל על טבעה ואופי מידותיה. תדע שגם אברהם אבינו ע"ה,
גדל בביתו של עובי אלילים, וabayו תורה שככל מוחתו היהת להחדר כפירה בעולם לא
היסס גם להשילכו לבבנה האש בארו כדי שדים רק מפני שלא החל בדרכו. ועם כל זה,
אבלם אבינו ע"ה היה היפך הגמור ממורשת אביו, אשר מupil חייו בשושן נפשו עד כי היה לעומוד
החסד של העולם. וזה עומק המדרש, אשר הקיש את מעשה רבקה – למעשה אברהם!

אבינו: "שהיו מעשיה טובים דומים למשעה אברהם!"

ברם המתבל בתהובן בעומק דברי המדרש הללו, וראה שעיקר מבחן רבקה לא
הייה בעצם עשיית החסד, אלא 'במאמי' הנלווה אליו. וכשהם דברי הכתובים בтирור
מעשה החסד של רבקה (בראשית כד, טז): 'וtrad העינה ותמלא כדת ותעל, וירץ העבד
לקראתה ויאמר הגמיאני נא מעת מים מכדך, ותאמר שתה אדוני... ותכל להש��תו
ותאמר גס למיליך אשאוב עד אם כילו לשותות, ותמהר ותער כדת אל השוקת ותורץ עוד
אל הבאר לשאוב ותשאב לכל גמלוי'. ובריש"י (שם ד"ה וירץ): 'לפי שראו שעול המים
לקראתנה. ועיין ברמב"ן (שם) שדקק מלשון הכתובים, שדוקא בפעם הראשונה המים
על לckerותה, שכן כתיב ותרד העינה ותמלא כדת' ולא כתיב 'אשאוב', אך בפעם השנייה
בבואה להשקות גס את הגמלים – כתיב יגס למיליך אשאוב'.

لتורה להגאון רבי זלמן סורוצקין צ"ל' שביאר בטוב טעם, שבחורם הראשונה כישיצאה
לדורות מים ביבותה, על המים לckerתא כד' שלא תטרח לשאוב מפני שהויה
אך בפעם השנייה לשאובות את הגמלים של אליעזר, לא נעשה לה נס והיתה
צריכה לשאוב מים כדי להשקותם, יען כי בעבור מצות החסד צריך להתאמץ ולטרות,
עכט"ד. ולהזכיר דברים יש להוציא, כי מועלות החסד יש שתי בחרונות: מצות החסד,
ומידת החסד. ואmens מצות החסד מותקימות בעצם הנטבה שעשוה עם חברו, מכל
מקומות ימדי' החסד המגלה על האופי ושאר מידותיו של האדם, ממדעת על פי שייעור
'המאמי' שהוא משקיע בה, ופושט שככל שהמאם' גדול יותר – כך מתעצם הגילוי
על שייעור קומתו. וכן הרואה שיעיר החסד המבחן שבייש אליעזר לבדוק ברבקה
היה לפג' גודל 'המאמי' שהיתה מוכנה להשקיין, וזה היה העלמה היוצאת לשאוב...
ואמרה גם אתה שתה וגס למיליך אשאוב היא האשא אשר חוכחה כי לבן אדוני, יען כי
לשקות עשרה גמלים עד גמר שתינו, טרחה מרובה היא עד למאוד, והבן.

ולע" שיעיר מותן שכורה של מצוה, הוא על פי מידת 'המאמי' המושקע בעשייתה.

המשך דבר רב העיר במדור "אורות הקשרות"

דבר העורך

מבחן הקדושה הנתינה

ויהי הנערה אשר אומר אלה הטי נא כדו' ואשתה ואמרה
שתה וגס למיליך אשקה, אותה הוכחתה לעבדך ליצחק' (כד, יד),
כתב בעל התניא מדוע בחן אליעזר את רבקה בדבר הזה
דוקא, כי ההבדל בין קדושה לקליפה הוא ההשפעה.
הקדושה מעניקה לווות, להחיות רוח שלדים, ואילו
הקליפה רק לחטוף לעצמה. הקליפה צעקת תמיד 'חוב הבן'.
לכן כשרבקה אמרה יגס למיליך אשקה, ראה בזו
אות וסימן שהיא שייכת לצד הקדושה, ורואה לדבוק ברעו
של אברהם. וזהו ההסביר מדוע אליעזר שאל 'יש בית אביך'
מקום לנו לילין, מושם שתה שמא טוב ליבך בא מהיותה
בת עניין, ו'ענינים בעלי לב טוב'. אבל כשהתבוא לישירות
שאצל אברהם תההף לנאותנית ורגוניות, כדרכם של
אביונים העולים לגודלה. لكن בירר את מצב בית הוריה.

בדרכם של עוזיאל אדרי

רב המרכז הרופאי "סוטקה"
וק"ק "שבני ישראל" שכונה יא' באר שבע

לוח זמנים שבועי

שנת קדש	לוח הזמנים						
	יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום כ'	יום ב''	יום ג''
(כ"ה, כ"ה, כ"ה)	26.11.22	25.11.22	24.11.22	23.11.22	22.11.22	21.11.22	20.11.22
5:11	5:09	5:08	5:07	5:06	5:06	5:06	5:06
5:18	5:17	5:16	5:15	5:14	5:13	5:12	5:12
6:21	6:20	6:19	6:18	6:17	6:17	6:16	6:16
8:19	8:19	8:18	8:18	8:17	8:16	8:16	8:16
8:51	8:50	8:50	8:49	8:48	8:48	8:47	8:47
9:43	9:43	9:42	9:42	9:41	9:41	9:40	9:40
11:28	11:27	11:27	11:27	11:26	11:26	11:26	11:26
11:59	11:58	11:58	11:58	11:57	11:57	11:57	11:57
15:48	15:48	15:48	15:49	15:49	15:50	15:50	15:50
16:41	16:41	16:41	16:42	16:42	16:42	16:43	16:43
16:54	16:54	16:54	16:55	16:55	16:55	16:56	16:56

זמני הדלקת הנרות

- פרשת השבוע: חיי שרה
- הפטרה: והמלך דוד
- כניסת השבת: 16:24
- יציאת השבת: 17:14
- רבענו תט: 17:48

"שבת מברכין" המול' ליל חמישי שעה 22:28 ו- 8 חלקים
ראש חדש כסלו ביום חמישי ושישי הבעליט.

אורות הקשרות

ומרגלית יקרה מצאתה בספר 'דעת תורה' להגאון רבי ירוחם ליבוביץ זצ"ל: 'אם יניח אדם על המאזניים כל מעשים טובים שהם بلا צער, ועל אף השני יניח מעשה קטן בצער, יכריע את כל המעשים הטובים. וזה סוד גדול', עכ"ל. ומהנה ערכיה היא באבות (ה, ג) 'לפום צערא אגרא', ופירוש הרמב"ם (שם): 'ילפי מה שתצטערך כי היה שכך'. ואמר שלא תקדים מן החכמה אלא מה שתלמד בטורה ומולו וכו', אבל קריית התענווג והמנוחה אין קיום לה ולא תעלוות בה', עכ"ל. וכן חור להורות בפסקין ולהלota תית פ"ג ה"ז), וזה לשונו: 'אין דבר תורה מטרוף עצמו' עליהן, ולא באלו שלordon מזור עידון ומזהר גופו תמיד ולא יתן שינה לעיניו ולעפעיו תנומה', ע"ש.

ועתה צא ולמד מפרשת העקידה, עד היכן מגיעה התביעה ליתוספה לשבך מושמים את קרבתו האל כדי להקשות על אברהם להקריבו תחת בנו, וכי לא די בגילוי מסירות נפשו ועמידתו בניסיון הגודל וחנורא של עקידת בנו, עד שצרכי להוסיף לנוסתו בסבך האיל, רם אין לנו אלא למלוד مكانן, שאנו גובל לתוספת המאמץ הנדרש מואהם בקיים מצות ברואו! **וכנגד** זה, שא נא ענייך ורואה מה גודל שכרו של ימאמי הקטן בירור. שכן ידועים דברי רישי הנשבים עה"פ (בראשית ט, ז) 'ויהיך שם ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם וילכו אחרוניות ויכסו את ערות אביהם ופניהם אה/orנית וערות אביהם לא ראו', ופי' רשי' ש: 'אין כתוב ויקחו אלא ויקח. לימד על שם שמתאמץ במצוות יותר מיפת, לכך זכו בניו לטלית של ציצית, ופטת זכה לקבורה לבניו'. וכבר תמהו בעלי המוסר, הרי בכל מעשה המוצה, היי שפט ופטות תפנס מלאים, כפי שתורתה לתאר פנינו, ואם כן מודע בלבד שרכס כל כך, עד כי בינו לו ש זכו ממצות ציצית' אשר שcola נגנד כל המצוות, ואילו יפט לא זכה אלא לקבורת בניו... אמרת מה? אלאograms בזאת יאמר, שאנו לנו לא למד מואהם, עד היכן מגיעו שכרו של יתוספה מאמי', אשר מכפיל את שכר המוצה לאין שירור חנינה, רות בת בנו של עגלון מלך מואב היה. ור' רבי יוסי ב'יר וכו' ערך לעמות העושה את אותה מצוה ממש בעדרו אותו המאמץ!

וכן מצינו לעלון מלך מואב שייאחה ממעו רות המואבה – אםה של מלכות, בזכות שקס על רגליו בשומו שם שמיים ויצא מפי אחד בן גרא, כמובא בדברי הכתוב בשופטים (ג, כ): 'ויהודה בא אליו והוא יושב בעליית המקרה אשר לו בלבד. ויאמר אחד דבר אלהים לי אליך, ויקם מל הכסיא'. ופירוש רשי' שם, בשכר זאת שקס לכבוד הקב"ה זכה וצאמה ממנו רות, ע"ש. וכן מפורש בגמ' ניר (גג, ב): 'אמ' רבי יוסי ב'יר וכו' ערך מה שמיין אוודות קבלת מוניגותו של משה רבינו ע"ה. שכן על הכתוב יזכיר משה אורה ואורה את המראה הנגדל הזה מודיע על עבר הסנה' (שמות ג, ה), מבואר שם במדרש תנחותא: 'רבי יוחנן אמר ג' פסיעות פסע משה, ריש لكיש אמר לא פסע אלא צווארו עיקם. אמר לו הקב"ה, נטערטה לראות, חיך שאגלה עלייך. מיד ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה, ואמר הנני, עכ"ל. והדרבים מופלאים ושבבים מביתנו, כי של שלוש פסעות שפסע משה או עקיימת צווארו לראות מודיע לא יבר הסנה, זכה משה להtaglot השכינה וקבלת יתרוך שם, זוכה למלאות!

מכור אמר אמר אמר ואבוק

הרב יהודה דרעל'
הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

הרבעות והמועצה הדתית באר-שבע

הודעה חשובה לבני שמחה

על פי הוראת הרבנות הראשית לישראל

חל איסור מוחלט להכנס

בו מתקנים / בו פירוט / עוגות

עוגיות / פיצוחים / שתייה חריפה וכד'

לא אישור חברות חד פעמי

מטעם ובונות מוסמכת

ובתאיום עםMSGות הקשרות במקום

לפרוטים נוספים ניתן לפנות למפקח ברום

הרב מיכאל כהן 054-4348736

או למחלקת הקשרות 08-6204026

בכיסוי 100% צערם ורכשו

בוחלתה הקשרות

אורות הפרשה

העתיד תלוי בכלמה

על טוב אדוני בי"ז (כח, י), כתוב מאוצרנו היישן בשליחות זו הופקד בידיו של אליעזר "כל טוב אדוני" כל אשורי ותידי של אברהם תלוי בדמתה של הכללה שביבא עמו. האם יחיי בה ממימותיה הטובות של שרה המנוחה, או שמא תהיה חיליה מושעת ותומר את חייו לעת זיקנתו.

מי' של גבורות

יברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים' (כח, יא), כתוב לקוטי לוי יצחק רבeka נודמנה לאליעזר ליד באר מים, וכן כאשר רבeka ואלייעזר פגשו את יצחק נאמר 'ויצחק בא מבוा באר חי ראי' (כח, טב). כי יצחק, שמידתו מידת הגבורה, שיקר לחניתת מים. אך לא מים היודדים ממקומות נגובה למקומות נמוך (ח'ז), אלא מי באר העולים ונובעים מלמטה למעלה (גבורה).

סוד הבית

'ויהיך האיש נס זהב בקע משקלו ושני צמידים' (כח, כב), אומר הרבי כתוב רשי' 'בקע' רמז לשקל ישראל, בקע לגולגולת. רמז לשני צמידים' רמז לשני חברות שהיו מצדדות. הנגרא אומרת במסכת בבא בתרא (ט, א), מוחצת השקל רמזות למוצאות צדקה, השקולה לנגד כל המוצאות נקראות כללות המוצאות. הלוחות הם כללות כל התורה. אליעזר נתן לרבקה נס וצמידים, לרמז שיסוד הבית הוא לימוד התורה 'צמידים', וקיים המוצאות 'נס'.

לא כדרך השדים

'ויאמר, עבד אברהם אנסי' (כח, לד), כתוב 'הכפילים לתושיה' שדקן נוטה לחטא בקצת שקר והגונה, ומרצונו לקרב את שני הצדדים והוא אומר דברים שלא היו ולא נבראו. لكن הקדים אליעזר השדקן והצחים קודם כל עבד אברהם אנסי, ואיש מאשי אברהם איינו דבר שקר.

העולם כאחד כנע

'ותמת שרה בקדיות ארבע היא חברון בארכ' כנען (כח, ב), כתוב ההזהר הקדוש וותמת שרה' זה הגוף. בקדריית ארבע' אלה ארבעת היסודות אש רוח מים וער, המותפרדים בשעת מיתה. היא חברון' השדקן וארכ' כנען בעולם הזה. מבאר היסודות היו מוחברים בגוף בחיו. בארכ' כנען מורה על מסחר, כתוב בכנען נקרא העולם הזה יארץ כנען, יכנע מורה על מסחר, כדי לעשות 'מסחר' לקנות תורה ומוסעים טובים. דבר זה אפשרי אך ורק בעולם הזה, כתוב 'היום לעשות'.

שפחה של אם

'יבוא אברהם' (כח, ב), אומר המדרש מהיכן בא מהר המורה. כתוב הדרש והעיוון כשהספיד אברהם את שרה הביא לדוגמה את מעשה העקידה, שהיתה בהר המורה. מזה בא לידי שבחה של שרה, שגידלה וחינכה בן שהיה מוכן למסור את נפשו למען ה' יתברך.

קם מהשבר

'ויקם אברהם מעל פni מתי' (כח, ג), כתוב 'המנחת עני' בדרך כל צרה ואסון שורבים את האדם, הוא נופל וירוד ממדדיותיו וייאוש תוקף אותו. אבל אברהם קם מהחמה במלוא שיעור קומו.

אדון אחד בלבך

'שמענו אדוני, נשי אלוקים אתה בתוכני' (כח, ה), כתוב 'העטורי תורה' בני חת קראו לאברהם כמה פעמים 'אדוני', ואילו אברהם לא השיב להם אפילו פעם אחת בתואר זה. אברהם נתן להם את מיטב כספו, אף השתחווה להם, אבל 'אדוני' לא אמר, כי אכן אדון לאברהם אלא הקב"ה.

טעמה מופרפת

'אתה רוי עקרה אין לה ולד' (כח, ט), כתוב המדרש ובה בכל מקום שנאמר 'אין לה' היה לה לאחר מכן. וכך שרה היה לה, שנאמר 'ויהי פקד את שרה כאשר אמר'. מבהיר 'או' התורה 'וז' ל' אמר במסכת שבת (קע, א), 'אין מזל לישראל'. הבחן הנקראת 'איין', שהוא ספירת הכתר, היא המזל של ישראל. זה מה שנאמר 'אין לה ולד' – הילד שלה נמשך מבחינת 'איין', שהיא דוגה עליהן בירור, שאינה מתגלית בקהלות, אלא אחר זמן רב. וכן מזל יצחק כעbor קברות שרה. ג' העربים הגרים בארץ ובחנותיה רובם כולם צאצאי ישבבעל.

המזל של ישראל

'ותהי שרי עקרה אין לה ולד' (כח, ט), כתוב המדרש ובה בכל מקום שנאמר 'אין לה' היה לה לאחר מכן. וכך שרה היה לה, שנאמר 'ויהי פקד את שרה כאשר אמר'. מבהיר 'או' התורה 'וז' ל' אמר במסכת שבת (קע, א), 'אין מזל לישראל'. הבחן הנקראת 'איין', שהוא ספירת הכתר, היא המזל של ישראל. זה מה שנאמר 'אין לה ולד' – הילד שלה נמשך מבחינת 'איין', שהוא דוגה עליהן בירור, שאינה מתגלית בקהלות, אלא אחר זמן רב. וכן מזל יצחק כעbor קברות שרה. ג' העARBים הגרים בארץ ובחנותיה רובם כולם צאצאי ישבבעל. מבחןת 'איין' נעשה 'אני', כתוב בתהילים 'אני היום ילידתך'.

אורות ההלכה

**השיבות הלכתיות משולחנו של
מורנו המרא דארטרא
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א**

מהלכות שבת ויום טוב - ג'

**הרב אברהם טרייקי שליט"א
רב שכונה ד' ורב חבורה קדישא בא"ר שבע**

"הארת פנים לזרות בכל מצב"

"ויתמת שורה בקריות או"ע" (כג') ממש כתעת אברהם אבינו מסיים את העמידה ולפעת מותה שרה. אין ספק שני אירופים אלו אחד אחריו השני מיד מביאם את האדם לידי צער וכאב, ובפרט כאשר מנסים מאברחים למנוע ממנה לknuta את החותם קבר ובכל זאת אברהם מתייחס אליו בהם חיובית ואחדות, והשלה היא: **היכן? מי מתנוינו איינו נתקל מיד?** פעם באדם סר וזעף, המטיל אימה ומעיר את כל האוירה מוטר גם אנשים אשר מטבעם אינם רגונים ומרין נש נקלעים למצבים כאלו בימים מסויימים ואינם כתיקנס, ובtems התורשו אלו אירופים אשר הסיערו את רוחם, וזה יכול לקרות לכל אחד ולא רק לאחרים. אם נתבען היטיב, נבחין כי כל אחד מאיינו מוצא את עצמו אי – פעם בסיטואציה כזו כשהוא מהוות "פמגע שבבתיה" בשל אוזה מאורע שקרה לו והעכיר את יומו. בנסיבות כאלה תגובת הסביבה היא צפופה; וכי מהו אנו אשימים שהאדם הזה נתנו נתקול מבצע של רזגון או עזרו אולם תוגובה גינויים זו בזרך כלל נופלת על איזונים אוטומוט של האדים הרוגו, קל להגיד – קשה לבצע, כאשר כל מעיינו של האדם נתונים לעוגמות הנפש שפקודה אותו באופן אוטומט הוא משדר עוינות, קרירות ודיכויו לכל הסובבים אותו. אך תורתו הקדושה מלמדת אותנו, כי גם בנסיבות הקשים ביותר ובעצם האדם להקפיד על יחס חיובי לזרות, איש אינו צריך להיגע מהחברה שפקודה אותה. וכל המצוות שבין אדם לחבירו קיימות גם כאשר מצב הרוח האישית הוא עוגם וקדורני. ודבר זה מלמדנו אברהם אבינו אשר הוא חזר מעהמידה והוא מוצא שאשתו שורה נטורה ואז החיתים אשר יושבים בחברון מנסים למנוע מאברחים לknuta את החותם קבר, בטענה שישנה תקינה בעיר שלא תلتאות חותם קבר לאיש זו. ואין אברהם אבינו מותנה במצב זהה של צער עמוק וכואב טרי אשר קורע את הלב; אברהם מותה בזאת במצוות הילאה והלבביה ביזור כאילו לא קרה מזומה. ואפיו ש أبرהム זע את כוונותיהם דבר אלה בקבוד רב והתחוווה להם פעמים, ואל לנו לחוש חילחה שabayrbos רצה להחנין להם שלא תiotcn חנופה אצל האדם הגדול בענוקים אשר בטוח בהי בכל ליבו, אלא ברור המשמש בנסיבות שאברחים אבינו ע"ה התנהג איגרים בדרך ארץ מפני שידע את החיבור וההכרה להנתנהן כך. הרוב דסלר צ"ל בספרו מכתב מלאיחו ח"ד כתוב: "ויהנה שעת אבלות היהת, ומותו מוטל לפניו, עת מספד ובכי עוזריו שהוא היה טפל לה בנבואה, ואעפ"כ הבליג על צערו והתנהג עם בני חות הילא בדרך ארץ למופת, כי כלל גדול בדרך ארץ:" מפני שאני בצער, לא ציריך השני לטבול". ושורש החיבור הזה טמון בין לאים באשר הוא אדם. כל אחד מושעבד לחבירו לכבוד הכלבוד הרואי לאדם כי ציריך אדם שיבורא בצלם" (אבות ז הל' ע"ז) יושוואלן בשלום של שעודי וכוכבים ש. "מנה חמה" – המונגה לאכילה על ידי שמעורים עליה מים וותחים מערבים ומכסים אחרות לזמן מה, האם מותר להכינה בשבת?

הרב חיים בירור אמר כך: "פנוי של אדם רשות הרובים הן ומ"ש מהמ"ש פנוי הרי הוא בבור רשות הרובים" וכך נהנו גודלי האומה אשר חשו בעצם מחויבות עצומה לכבוד ההזות נאפילו לנכרי וקל וחומר לישראל כי הם ידעו שמדובר בחירוב ממש שאינו תלי במצבי רווח ואפיו בזמני מצוקה, וכמו שהגמ' מביאה על רבנן בן זכאי שמעלים לא הקדימו אדם לשולם ואפיו נカリ בשוק. אם היינו מאמיצים גישה חיובית זו בהארות פנים ובדרך ארץ, חיינו היו ניעמים הרבה יותר, ואם נשכלי להבין את הכלל שכתב הרוב דסלר: "מפני שאני בצער השני לא ציריך לטבול" ובאמת נהג כך עס הזות, אז גם הקב"ה יתנהג עמו כך, ובזה נזכה לקיים את דירבי התנא באבות: "הוי מקדים שלום לכל אדים". המשיב שלום מקרים מוצעים דרכ' ארץ. המקדים שלום מזריח שמש לחבירו. וזה דעת התורה, ורצוונה שנדע: כל אדם מצפה ל"הזרות שמש" מארת זולת, אני עצמי הנני שמש הזרות לכל צפי שבא במצות וית"ט – לשאר ימות החול, אלא הכל תלי בדעת המברך.

ש. **ומה הדין בזאת, כשההסודה היתה במקום אחר?**
ת. בירך על היין שלפני הסודה ושתה ממנו אפילו דרך עראי, הרי זו פוטר יין שבתוק הסודה והוא ציריך לחזור ולברך עליו. וב└בך שהיה בדעתו לשותה יין בתוק הסודה, או לחילופין שהיה רגיל לשותה יין בתוק הסודה דאפייל בסתמא אמרין כאילו היה דעתו לה. ואין חילוק זהה בין שבתות וית"ט – לשאר ימות החול, אלא הכל תלי בדעת המברך.
ת. בירך על היין שלפני הסודה היה אחד והסודה היתה במקומות אחרים, הרי זה צריך לחזור ולברך על היין שבתוק הסודה, ע"פ שהיה הין לפני בשעה שבירך, ואם לא ציריך לחזור ולברך ע"פ שהיה בדעתו בשעת הברכה לשותה יין בתוק הסודה. אך לפי הנראה העיקרי להלכה, מפני שינוי מקום הוי כהיסח הדעת ודיינו כדי שנמלך לשותה יין.

גנרטאט און אונט

הרב אברהם טרייקי

המאור נכתב לע"ז מז"ז האשר רבי אברהם טרייקי זצ"ל
לכ"ע פ"י מהחצון תגנבה
ולע"ז מישל (פאז) זרד זיל בר הנה
לכ"ע פ"ד מוזחון תגנבה

ש. **כיצד ניתן להכין תה בשבת?**
ת. עלי תהה גם כשחם מכונסים בשיוקו, הינם מקל היבישול. ועל כן אין לעורות עליהם מים רותחים אלא מקל שלישי (או להכניס לתוך מים שנשפכו לכליל שלישי). וטוב להזכיר תמצית תה מעורב שבת, כדי לצלת מכך חשש ופקוק. אך גם בתמצית יש לשפוך תחילת את המים החמים לתוך הוכוס ואחר כך יוסיף את מית התמצית. ואם היו מית התמצית חמים מיותר גם לעורות עליהם מים חמימים.

ש. **האם מותר ליתן פלח לימון או לשוחט ממנה אל תוך כס תה חם?**
ת. טוב ונכון להזכיר שלא ליתן פלח לימון או לשוחט ממנה אל תוך כס תה חם שהיד סולדת בו, מפני שדבר חרוף מותבשל גם בכל שני.

ש. **האם מותר לתת שקיי מוקך לתוך צלחת מוק חם או בסקוויות ועוגה לתוך כס תה חם?**
ת. לדעת מרכן השוו"ע אין בישול אחר אפייה, ועל כן מותר לספרדים לתת שקיי מוק לתוך מוק חם או בסקוויות ועוגה אל תוך כס משקה חם. אך יש אמרים שיש בישול אחר אפייה, ולכן אין לתת שקיי מוק או בסקוויות ועוגה לתוך משקה חם שהיד סולדת בו אלא אם כן היה בכל שלישי. והינו שיראה את המשקה לתוך כליל שלישי, או את המוק לתוך הצלחת באמצעות מצקת, ואח"כ נזון לתוכם את דברי המאפה.

ש. **האם מותר להוציא מלח אל תוך התבשיל בשבת?**
ת. הויאל ומולח הבישול המוציא בימיינו כבר התבשיל בתהליך יצירתו, מותר ליתנו לתוך מاقل סוג שהוא, בין אם הוא נזלי ובן אם הוא גוש מזוק. ובלבד שהמائل חורוד מזוק.

ש. **האם מותר לפזר תבלינים כגון פלפל ופפריקה וכדומה אל תוך התבשיל בשבת?**

ת. מותר לפזר תבלינים לתוך התבשיל רותח רק לאחר שהונח המאכל בכל שני, כגון בצלחת או כס. אך אסור ליתן תבלינים על התבשיל בעודו גבי קידורת הבישול, אפילו כשהורד מהאש. במה דברים אמרים כשהיא המאכל נזלי במעט, אך כלשהיה גוש מזוק כgon בשר או תפוח אדמה וכדומה, אסור לתת עליו תבלינים כל זמן שהוא חם, אפילו כשהיא בכל שני, מפני שהחום שבתוכו אינו מתפרק בכל שני ודיינו ככל ראיון. ויש אמרים, שהוא הדין בכלי שליש, לפחות יש להרוט שבצדיו. לתת תבלינים ישירות אל תוך גוש מاقل חם, אלא על הרוט שבצדיו.

ש. **"מנה חמה" – המונגה לאכילה על ידי שמעורים עליה מים וותחים מערבים ומכסים אחרות לזמן מה, האם מותר להכינה בשבת?**
ת. אמונם "מנה חמה" היא בגדיר התבשיל המבושל כל צרכו, אך עדין הכנטה כרוכה בכמה איסורי שבת: מלאכת בישול התבליינים שבתוכה, מלאכת שולג בערובה, מלאכת הטמנה בסגירתה ועוד. ועל כן אסור להכינה בשבת. ולעת הצורך, שלהתיר את הכנטה באופן זה: יערה עליה מים וותחים לפניו כnisat hashabot וירובב היטב, ובשבת מותר להוסיפה עליה מים חמימים מכל שלישי.

ש. **המברך על היין לפני הסודה, האם פוטר יין שבתוק הסודה?**
ת. המברך על היין קודם הסודה ושתה ממנו אפילו דרך עראי, הרי זו פוטר יין שבתוק הסודה והוא ציריך לחזור ולברך עליו. וב└בך שהיה בדעתו לשותה יין בתוק הסודה, או לחילופין שהיה רגיל לשותה יין בתוק הסודה דאפייל בסתמא אמרין כאילו היה דעתו לה. ואין חילוק זהה בין שבתות וית"ט – לשאר ימות החול, אלא הכל תלי בדעת המברך.

ש. **ומה הדין בזאת, כשההסודה היתה במקום אחר?**
ת. בירך על היין שלפני הסודה היה אחד והסודה היתה במקומות אחרים, הרי זה צריך לחזור ולברך על היין שבתוק הסודה, ע"פ שהיה הין לפני בשעה שבירך, ואם לא ציריך לחזור ולברך ע"פ שהיה בדעתו בשעת הברכה לשותה יין בתוק הסודה. אך לפי הנראה העיקרי להלכה, שאין ציריך שהיה הין לפני ודי בושהיה דעתו עליו.

המודפה הכפול

אורות עוגן שבת

שליטה מעת

שייתי הוא טرس כליה לדבר והגה ובקה וויאת' (צד, טו), כתוב במדרש בבה שלושה הם שנענו בمعنى פיהם אליעזר עברו של אברהם משחה ושלם. אליעזר ייה הוא טرس כליה לדבר והגה ובקה וויאת'. משה דכתיב ויהי הבהיר גורר בדיחות. הנביר נערר לפגושם את אחרים בחוסר רצון, אך כשמי עלי רצון. דרישתם, ענה להם בלוא מוחלט. הללו יצאו מהבית בעומם, מפוזרים איזומים רברישמעות.

אכיהם ממוות. עד באותו יום מסרו את הסכום המלא לידי ראש המורדים. כאשר האב המשוחרר שמע מבניו כי עצת הרבי מודומסק היא שהביאה לידי הצלחה, פנה מיד לרודומסק, להודות לרבי. נהרה של שמחה שורה על פני ה策יק שקיביל את פניו הבכיר. "הוו לה כי טוב", קרא. אכן לפתח פנה אל הבנים ושאל: "וכמה כופר היה לעליכם לשאל?".

כאשר שמע את הסכום הביע הרב את ממי התהו: "כליך הרבה? הלוא זה הו רבי?". שוב פנה אל הגביר ואמר: "אפסין, גם את הכסף יחויר לך...".

במדינה החוללו בניתים ההפכות ותומרות. תחילה גברה ייד המורדים, אך בהמשך הצלחו הروسים להכנע את המורד. מוחשיים ורכושים הולאמו.

זמן קצר לאחר מכן נקרא הגביר אל מרדי המשלה. נאמר לו כי בבדוקות שנערכו בספריו המורדים הtagלה כי נבנה ממנה כופר של שלושים אלף רובל, בגין סיורו לסייע להם.

הקץ הודיע לביר: "מתוך הערכה לנאמננות ולמסירותך לדמינה החליטה המשלה להחויר לך את כל כספך". ואמר לו את מסר לידי שלשים אלף רובל!

המודפה האחרון הצטרף לראשונה והפליא את כל הסביבה. כמו מהחסדים נגשו אל ה策יק לספר לו כיצד התקיימו דבריו עד הום. אך להפעלתם, כאשר התחילה לספר את מה שארע, גער בהם ה策יק: "אני רוץ לשמעו מכם לא מעשיות ולא מופתים. צאו מביתאי". החסידים ברחו בכהלה, מוחש לפיקוד ה策יק, והדבר היה לפלא.

אחד מוקני חסידי רודומסק החליט לברר את פשר הדבר. באחת השעות שאל: "תמייד ידענו שהסיפור במופת ה策יק מחוק את האמונה, כפי שנאמר 'ויאמינו בה' ובמשה עבדי' מודיע אפוא הרהיך הרבי את מי שבאו לספר זאת?!".

הבית בו הרבי מבטב בוחן והשיבו: "לאחר חטא העגל, כאשר הקב"ה אמר למשה רבנו יאעש לגוי גול", יכול היה משה לחשב שמכיוון שהגע לדרגה נפלה כליכן. יכול להרשות מעט מעבודתו. בכל זאת עמד בניסין ותבע שהקב"ה ישלח לישראל, עד שאמור יאמ אן, מהני נא מספר".

"כך בכל דור ודור בוחנים מלמעלה את ה策יקים. נתונים להם אפשרות להראות מופתים. כדי לנסתותם אם ייכנס בהם חיליה ונש של גאותה ושם ירפו מעבודותם. לכן בקשתי להרחוי את החסידים ממי, לב אל אפוא חיליה לתיחסות של ישות וגאותה".

לעלוי נשמות
רב יוסף שלמה טרייקי זצ"ל
בר עליה זל' ורובייה רחל טרייקי ע"ה
בת סמי זל' בת. נ.צ.ב.ה.

נקישות רמות נשמעו על דלת ביתו של גביר העירה. הסמכה לעיר רודומסק. בפקח עמדו נגיינ המורדים הפולינים ובקשו לדבר עם הגביר בדיחות. הנביר נערר לפגושם את אחרים בחוסר רצון, אך כשמי עלי רצון. דרישתם, ענה להם בלוא מוחלט. הללו יצאו מהבית בעומם, מפוזרים איזומים רברישמעות. זה קרה לפני יותר ממאותים וחמשים שנה. לאחר שנים של כיבוש פולין בידי הרוסים התעוורו בני העם הפולני והרמו את נס ראייה, שהרי אליעזר זכה ליהו יוצאי ויומי באתי, קודם צאתו למסע. لكن דיברתי דבורי, הרי שאין לאכול קודם לכך. ענה לו רבינו ישעה: "משס אין ראייה. שמא לא עבר זמן רב מאז אכל בביו, קודם צאתו למסע. לכן שלושה ימים, אכול תחילת ואחר-כך תדבר".

המודדים שבאו אל הגביר דרשו ממנו לפתחם בעבורם את אוצרות התבואה והוין ואת מחסמי המון שברשותם. הם טענו כי מצריכי המון נוחרים לאספקה בעבור הכווות המורדים. הם אף הודיעו אותו כי סירבו לנפשם בעיניהם כהשלה המורד, והחותמות היו בהתאם.

עברו כמה ימים והמודדים מימשו את איזיהם. הגביר נלקח, הועמד למשפט מויר ודרשו נחץ למוות. היה ברור לכל כי המורדים מסוגלים להוציאו להורג בכל רגע.

בנוי של הגביר היו שכורים מהזירה שנחיתה על ראשו. הם מיהרו לצאת אל גדריק שאללה, מיל' תפארת שלמה, אשר מודומסק, געל' תפארת שלמה, אשר גודע בסיפוריו המפורסם שנקשרו בשמו. הם פרצו בכבי על אביהם הדנתן בסכנות חיים, אולס ה策יק הורה להם להפסיק ממקומם: "למה אתם שעשים מזה עניין גדול כליכר?!", שלא. "אבלם ייה ובקורב ישוחרר, כל היותר יסתכם הדריך בתשלום כסח". הבתח הצדק הרגיעה את הבנים, והם שאלו בהסתום: "מהו עליינו לעשות?". השיב ה策יק: "עליכם לגשת אל ראש המורדים ולבקש ממו שחרור את אביכם". בנוי של הגביר קיבל את ברותו ויצא לדרכם.

לא קל היה להשיג פגישה עם מנהיג המורדים. רק לאחר מאচים רבים ה策יק להתייצב לפני. עם זהה, האיש קיבל את פניהם בסבר פנים יפות, והדבר היה לפלא. הבנים ניסו לשכנע אותו כי הנסיבות המוימות לאביהם אינם כוכוים. המונח לא קיבל את טענותם, ובków תקיף שאל: "מי יודעטען זו אותו בתרהין על לאדרבר? הוא סירב לשיער לכוחותינו, וזה עברה חמורה ביתר".

ברם הספיקו הבנים לענות שנייה.פתאום ראש המורדים את טעמו, Cainoi התרחק, ואמר: "לפטור אותו מעונש אי אפשר, אך אסכים לשחררו תמורה כופר. עוד היום היה סכום להבאי לכאן שלושם אלף רובל".

מאושרים מוחתפנית החדרה הביעו בני הגביר מיד את נוכנותם להביא את הכסף. אף שזה היה סכום עתק, כמה נחשב הכסף לעומת הצלחת חי

פרפה בתבואה

וילאברם הייטב בעבורה (יב, טו), כתוב רשי' בזכות שרה הייתה ברכה מצוחה בעיסתה. כמו שאמרו חז"ל במסכת באב מזעא (טט, א), עלולים יהא אדם זהור בכבוד אשתו, שאין ברכה מצוחה בתוך ביתו של אדם אלא בשבייל אשתו. שנאמר "וילאברם הייטב בעבורה". זהו שאמר רבא לבני מוחזא כבדו את נשותיכם כדי שתתעשרו. מדבר לקטוי לוי יצחק זהו "הייטב בעבורה" – "עבור" הוא תבואה, כמו שנאמר "ויאכלו מעבור הארץ" (ירושע ה, א), "הייטב בעבור" – הינו שברכה הייתה מצוחה בתבואה.

הסכמה מלאה

יבואו אברהם לשופר לשורה ולבכotta (כג, ב), אומר המדרש הרבה רבה מהיכן בא מחר המורה בא. מברא לייקוט תדריש זה תוכן החספ' שנשא אברהם על שרת. בהסתדו סייר לקחל כי בא מחר המורה, שאליו הוליך את בנו לעקידה. שרה, אימנו הזקנה של הבן היחיד, לא הביעה שום התנגדות לכך, ונתנה את הסכמתה לקיים את רצון ח'.

בית דין צדק לענייני ממונות
شع"י הרבנן והמועצה הדתית באר שבע
לפרטים: הרב אליעזר ביטון שליט"א
טלפון: 052-7670510

ליך בנו חכמי ישראל
הציבור מתקבש להעתר בתפילה עבור
הריה ג' יוסף דהאן שליט"א בן רחל
בתוך שאר חוליו עמו ישראל
והן אל כביר לא ימאס את תפילותינו.

הרבנן והמועצה הדתית באר שבע
מחלקת הכשרות

ישנן סופגניות עם מלוי/ ציפוי חלב
הડומים מאד לסופגניות פרווה
לכן יש להקפיד ולברור
האם הסופגניה היא פרווה או חלב
כדי לא להיכשל באכילת בשר וחלב

שבת שלום!

